

ГЕОРГИ КОНОВСКИ СПОМЕНИ

chitanka.info

Добре, деца, ще ви разкажа за него — за Поета. Който не можа да устои на ежедневието, ами се поддаде на изкушението да поеме по пътя на революцията.

Зная, зная какво ви учат в училище — че това е било огромния му подвиг, че е съчетал изкуство, идеи и борба, че в името на народа си е пренебрегнал Божията дарба...

Аз, деца, го познавам най-добре — десет години съм делила с него хляба и леглото, десет години съм гледала децата му, десет години съм се измъчвала при усещането, че той може, много може, но... Но си погубва таланта, вечния талант, в името на някакви делнични проблеми...

Знаете — народът ни беше под робство. Колко години вече — никой от нас не помнеше. Пък и защо да го помним, защо да мислим за ставащото, защо да се мъчим да променяме реалността?

Реалност е това — Бог е намерил всекиму място и ние сме длъжни да сме там. Никакви опити дори за промяна на световния ред! Казано е — те са ви господари, вие сте роби... Ами мълчете и изпълнявайте!

Но той...

Ех, деца, деца! Да слушате родителите си! Винаги! Те мислят само и единствено доброто за вас. Те най-добре знаят какво ще ви харесва в тоя живот. И то трябва да ви харесва...

Аз сгреших, признавам си...

Караха ме мама и тате да се омъжа за чорбаджи Пенъов Гого — не щях... Младо, глупаво, мислещо, че всичко, дето хвърчи... Ама не се яде! А си хвърчи!

Високо, високо — красиво като го гледаш отдолу, обаче... Друго си е, съвсем друго прасе или овца да гледаш, месо, мляко, вълна да осигуриш... Пък някакви птички... Или там — цветенца, облачета, златно слънце, свобода...

Свободата, деца, не можеш да я стотвиш!

Но... Подлъгах се... Той беше един висок, рус, красив, говореше с упоение, направо омагьосваше... И от какъв род — баща му беше войвод, дядовците му били войводи, даже едната му баба дружина водела из планината...

А Гого Чорбаджипенъов, днес господин Гоголан дьо Пейньоу... Солиден — едно сто кила барем беше, самоуверен, знаеше какво иска

и — най-важното! — как да го постигне, Гого спазваше всички правила на империята. Другаруваше с когото трябва, плащаше комуто се налага, информираше за каквото трябва тогавашните ни господари...

Пък аз...

Взехме се с моя любим тогава. И след година разбрах, че любовта не става за ядене... Децата се пръкнаха, нивите — малки, ама чакат ралото, градината се надява на здрава ръка, прасето няма кой да заколи...

Моят седи на отсеченото дърво пред къщичката, зяпа в небесата, брои нещо на пръсти и току пише ли, пише...

Така написа оная Песен, дето и в училище учите, и на празници пеят, и по света ни прославя...

Ама каква ми е ползата на мен? Да, казах го — песен не се готви, даже за гарнитура не става...

А сетне се вдигна Революцията. С тая песен начело тръгнаха нашите хора — за свобода да се биели. И умирали...

Моят безотговорен мъж пак се натресе дето не трябва. В първата редица! И при първите изстрели отсреща — падна убит...

Глупав, безотговорен, поет...

Те го — и Гого тръгна. Ама тръгна във втората редица. А след първия изстрел беше в последната, след втория вече тичаше към ония — да им докладва кой какво е рекъл и направил...

Няма го моят безотговорен Поет, няма го... Е, дадоха малка пенсия, ама... Пък Гого — сериозен, отговорен, здравомислещ нашенец — и сега е на власт, и сега тежката дума има...

Остана една Песен...

Ама за какво ми е? Нали ви казах — песен в тенджерата не можеш сложи...

Мълчите? За мълчание си е. Де ти едноминутно, де ти за разумно планиране.

Хайде, довиждане, дечица! И мислете! Мислете...

Щото Песен една се носи из полето и планината, ама три пъти на ден се яде...

Пък моят Поет... Все файда имам от него. Нали ви казах — пенсийка дадоха. А и той не ми се пречка с хартията и перото си. Нито пък ме отвлича от реалността със занесения си поглед...

Бе, барем овреме го убиха. Да не пречи на децата ни. Сега благодарение на Песента му те си намериша място по света. И са хубави и умни деца — на мен приличат, хора станаха...

ЗАСЛУГИ

Имате удоволствието да четете тази книга благодарение на *Моята библиотека* и нейните всеотдайни помощници.

МОЯТА БИБЛИОТЕКА

<http://chitanka.info>

Вие също можете да помогнете за обогатяването на *Моята библиотека*. Посетете **работното ателие**, за да научите повече.